

Barta Georgina Kata

Zenélő évszakok

Most épp a nagy erdőt járom,
Akár egy igazi álom.
Tölgyfán egy fess férfi ül,
S egy bús dallamot hegedül.

A sok lehullt levelet siratja,
Felkavart lelkemet ringatja
e dallam,
Mit hall mókus, őz
Hogy muzsikál most az ősz.

Most épp a nagy erdőt járom,
S a tiszta fehérséget látom.
Nem csobog most a patak,
Hó roppan talpam alatt.

Ó, hát mit hoz a szél?
Szép dallamot hoz felém!
Csendül a jégcsapokon,
Zendül a mély bariton.
Hallja mind, aki él,
Hogy muzsikál most a tél.

Most épp a nagy erdőt járom,
A sok levél zöldell a fákon.
Bár itt lehetnék napokat,
Hogy halljam a szólamokat!

Napfény tör át a fa lombján,
Tündöklő mennyei szoprán,
S miközben szólóját énekli
Csicsergő kis kórus kíséri.
Zörren a lomb, a haraszt,
Így muzsikál a Tavasz.

Most épp a nagy erdőt járom,
S hallatszok gyönyörű kánon.
Pajkos ér csobogása,
Sűrű lomb susogása.

Egy szép felhő-primadonna,
Libben a kék horizontra.
Fodros, fehér a szoknyája,
Gyönyörű az áriája.
Lelkemnek gyógyító kúra
E gyönyörű koloratúra.
Minden csendesen vár,
Hadd muzsikáljon a nyár!